

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
		מאן דאמר										
		מירא										
		סנהדרין-חלק										
עולא בר ישמעאל:	מנקבין אותו ככברה, כתיב הכא (משלי י"א) יקבהו לאום, וכתוב התם (מלכים ב' י"ב) ויקב חר בדלתו										■	◇
ואמר אבוי:	כי אוכלא דקצרי.										■	
	ואם למדו מה שכוז?										^	◇
רבא אמר רב ששת:	זוכה לברכות כיוסף, שנאמר (משלי י"א) וברכה לראש משביר, ואין משביר אלא יוסף, שנאמר (בראשית מ"ב) ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ.										!	◇
רב ששת:	כל המלמד תורה בעולם הזה - זוכה ומלמדה לעולם הבא, שנאמר (משלי י"א) ומרוה גם הוא יורה.										■	◇
רבא:	מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (דברים ל"ג) יחי ראובן ואל ימת, יחי ראובן - בעולם הזה, ואל ימת - לעולם הבא.										■	◇
רבינא:	מהכא: (דניאל י"ב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה להרפות לדראון עולם.										■	◇
רב אשי:	מהכא: (דניאל י"ב) ואתה לך לקץ ותנתן ותעמד לגרלך לקץ הימין.										■	◇
רבי אלעזר:	כל פרנס שמנהיג את הצבור בנחת - זוכה ומנהיגם לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו מ"ט) כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	גדולה דעה, שניתנה בין שתי אותיות, שנאמר (שמואל א' ב') כי אל דעות ה'.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	גדול מקדש שניתן בין שתי אותיות שנאמר (שמות ט"ו) פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידך.										■	◇
אמר רביה: [רבי אלעזר]	אלא מעתה גדולה נקמה שניתנה בין שתי אותיות, דכתיב (תהלים צ"ד) אל נקמות ה' אל נקמות הופיע למילתיה, הכי נמי, כדעולא.										⚡	
דאמר עולא:	שתי הופיעות הללו למה? אחת למדת טובה, ואחת למדת פורענות.										■	!
ואמר רבי אלעזר:	כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו, שזה ניתן בין שתי אותיות וזה ניתן בין שתי אותיות.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל אדם שיש בו דעה לסוף מתעשר, שנאמר (משלי כ"ד) ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל אדם שאין בו דעה - אסור לרחם עליו, שנאמר (ישעיהו כ"ז) כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל הנותן פיתו למי שאין בו דעה - יסורין באין עליו, שנאמר (עובדיה א') לחמך ישימו מזור תחתך אין תבונה בו, ואין מזור אלא יסורין, שנאמר (הושע ה') יורא אפרים את חליו ויהודה את מזרו.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל אדם שאין בו דעה - לסוף גולה, שנאמר (ישעיהו ה') לכן גלה עמי מבלי דעת.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל בית שאין דברי תורה נשמעים בו בלילה - אש אוכלתו, שנאמר (איוב כ') כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח ירע שריד באהל. אין שריד אלא תלמיד חכם, שנאמר (יואל ג') ובשרידים אשר ה' קרא.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו - אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר (איוב כ') אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו, אין שריד אלא תלמידי חכמים, שנאמר ובשרידים אשר ה' קרא.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל שאינו משייר פת על שלחנו - אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו.										■	◇
והאמר רבי אלעזר:	כל המשייר פתיתים על שלחנו - כאילו עובד עבודה זרה, שנאמר (ישעיהו ס"ה) הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך										⚡	◇
	לא קשיא, הא - דאיכא שלימה בהדיה, הא - דליכא שלימה בהדיה.										!	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל המחליף בדיבורו - כאילו עובד עבודה זרה, כתיב הכא (בראשית כ"ז) והייתי בעיניו כמתעתע, וכתוב התם (ירמיהו י') הבל המה מעשה תעתעים.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	כל המסתכל בערוה - קשתו ננערת, שנאמר (חבקוק ג') עריה תעור קשתך.										■	◇
ואמר רבי אלעזר:	לעולם היו קבל וקיים.										■	◇
רבי זירא:	אף אנן נמי תנינא:										■	◇
[תנינא]	בית אפל אין פותחין לו חלונות לראות נגעו										■	◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ◻ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ◻ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סנהדרין-חלק		מימרא												
	שמע מינה.													
	מאי דכתיב (משלי ל') שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים, וכי מה ענין שאול אצל רחם? אלא לומר לך: מה רחם מכניס ומוציא - אף שאול מכניס ומוציא. והלא דברים קל וחומר: ומה רחם שמכניסין בו בחשאי - מוציאין ממנו בקולי קולות, שאול שמכניסין בו בקולות - אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות? מיתכן תשובה לאומרין אין תחיית המתים מן התורה.	רבי טבי אמר רבי יאשיה:												
	צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיותן אינן חוזרין לעפרן, שנאמר (ישעיהו ד') והיה הנשאר בציון והגותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים, מה קדוש לעולם קיים - אף הם לעולם קיימין.	תנא דבי אליהו:												
	ואם תאמר: אותן שנים שעתידי הקדוש ברוך הוא לחדש בהן את עולמו, שנאמר (ישעיהו ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, צדיקים מה הן עושין?													
	הקדוש ברוך הוא עושה להם כנפים כנשרים, ושטין על פני המים, שנאמר (תהלים מ"ו) על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים.													
	ושמא תאמר יש להם צער													
	תלמוד לומר (ישעיהו מ') וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו													
	ונילף ממתים שהחיה יחזקאל													
	סבר לה כמאן דאמר: באמת משל היה.													
	מתים שהחיה יחזקאל עמדו על רגליהם, ואמרו שירה ומתו. מה שירה אמרו? ה' ממת בצדק ומחיה ברחמים.	דתניא, רבי אליעזר:												
	שירה זו אמרו (שמואל א' ב') ה' ממת ומחיה מוריד שאול ויעל.	רבי יהושע:												
	אמת משל היה.	רבי יהודה:												
	אם אמת - למה משל, ואם משל - למה אמת?	אמר לו רבי נחמיה:												
	אלא: באמת משל היה.													
	מתים שהחיה יחזקאל עלו לארץ ישראל, ונשאו נשים והולידו בנים ובנות.	רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי:												
	עמד רבי יהודה בן בתירה על רגליו ואמר: אני מבני בניהם, והללו תפילין שהניח לי אבי אבא מהם.	[רבי יהודה בן בתירה]												
	ומאן נינהו מתים שהחיה יחזקאל?													
	אלו בני אפרים שמנו לקץ וטעו, שנאמר (דברי הימים א' ד') ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו וזכד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ וגו' וכתוב (דברי הימים א' ד') ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו.	רב:												
	אלו בני אדם שכפרו בתחיית המתים, שנאמר (יחזקאל ל"ז) ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגורנו לנו.	שמואל:												
	אלו בני אדם שאין בהן הלחוחית של מצוה, שנאמר (יחזקאל ל"ז) העצמות היבשות שמעו דבר ה'.	רבי ירמיה בר אבא:												
	אלו בני אדם שחפרו את ההיכל כולו שקצים ורמשים, שנאמר (יחזקאל ח') ואבוא ואראה והנה כל מבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב וגו' וכתוב התם (יחזקאל ל"ז) והעבירני עליהם סביב סביב.	רבי יצחק נפחא:												
	אלו מתים שבקעת דורא.	רבי יוחנן:												
	מנחר אשל עד רת בקעת דורא. שבשעה שהגלה נבוכדנצר הרשע את ישראל היו בהן בחורים שהיו מגנין את החמה ביופיין, והיו כשדיות רואות אותן ושופעות זבות. אמרו לבעליהן, ובעליהן למלך. צוה המלך והרגום, ועדיין היו שופעות זבות. צוה המלך ורמסום.	ואמר רבי יוחנן:												
	בשעה שהפיל נבוכדנצר הרשע את חנניה מישאל ועזריה לכבשן האש, אמר לו הקדוש ברוך הוא ליחזקאל: לך והחיה מתים בבקעת דורא. כיון שהחיה אותן, באו עצמות וטפחו לו לאותו רשע על פניו. אמר: מה טיבן של אלו? אמרו לו: חבריהן של אלו מחייה מתים בבקעת דורא.	תנו רבנן:												
	פתח ואמר: (דניאל ג') אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר וגו'.													
	יוצק זהב רותח לתוך פיו של אותו רשע, שאילמלא בא מלאך וסטרו על פיו ביקש לגנות כל שירות ותשבחות שאמר דוד בספר תהלים.	רבי יצחק:												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ששה נסים נעשו באותו היום, ואלו הן: צף הכבשן, ונפרץ הכבשן, והומק סודו ונהפך צלם על פניו, ונשרפו ארבע מלכיות, והחיה יחזקאל את המתים בבקעת דורא.	תנו רבנן:	■											צב:
וכוליהו גמרא, וארבע מלכיות קרא, דכתיב (דניאל ג') ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא וגו' וכתוב איתי גברין יהודאין וכתוב ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך וגו'.		■											צב:
אפילו בשעת הסכנה לא ישנה אדם את עצמו מן הרבנות שלו, שנאמר (דניאל ג') באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטשיהון וכרבלתהון וגו'.	תני דבי אליעזר בן יעקב:	■										◇	צב: